

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016

c o n s t a t ă:

La data de 05 noiembrie 2014 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.833-d din 19 august 2014 s-a aprobat Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău.

Susține că urmare a efectuării controlului sub aspectul legal al dispoziției menționate, prin notificarea nr. 1304/OT4-1606 din 26 octombrie 2014 a solicitat pîrîntului anularea acesteia, ca fiind emisă contrar legislației.

Solicită anularea parțială a pct.1.3 din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.883-d din 19 august 2014, prin excluderea sintagmei „construcții cu destinație locativă sau cu altă destinație”.

Prin cererea de majorare a pretențiilor solicită suplimentar anularea parțială a pct.1.4 din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.883-d din 19 august 2014, prin excluderea sintagmei „reconstrucțiile, replanificările, investițiile în construcții”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 martie 2016 s-a admis acțiunea, s-a anulat parțial pct.1.3 din Regulamentul provizoriu privind procedura de

demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.883-d din 19 august 2014, prin excluderea sintagmei „construcții cu destinație locativă sau cu altă destinație”, s-a anulat parțial pct.1.4 din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.883-d din 19 august 2014, prin excluderea sintagmei „reconstrucțiile, replanificările, investițiile în construcții”.

Prima instanță a reținut că, pct. 1.3 și 1.4 din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău contravine dispozițiilor art.2 din Legea privind calitatea în construcții și pct.4 din Regulamentul privind modul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.360 din 25 iunie 1996.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, s-a admis apelul declarat de Primarul General al municipiului Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 martie 2016 și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care acțiunea Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, s-a respins ca nefondată.

În susținerea poziției instanța de apel a conchis că controlul de stat asupra folosirii și protecției terenurilor îl exercită Guvernul și autoritățile administrației publice locale.

Instanța de apel a reținut, că în virtutea dreptului de proprietate, Primarul General a fost îndreptățit de a emite dispoziții cu caracter normativ pentru exercitarea atribuțiilor funcționale, iar esența sintagmelor „construcții cu destinație locativă sau cu altă destinație” și „reconstrucțiile, replanificările, investițiile în construcții” din pct. 1.3 și 1.4 din Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, aprobat prin dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.883-d din 19 august 2014, nu conferă administrației publice locale competențe ale Inspecției de Stat în Construcții.

Totodată, instanța de apel a relevat că Hotărârea Guvernului nr.360 din 25 iunie 1996, adoptată în sensul punerii în aplicare a Legii nr.721 din 02 februarie 1996, nu contravine Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, or sarcina fiecărei este distinctă, iar în perspectiva puterii executive, au un scop comun.

La data de 29 iulie 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii și a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material, citînd normele juridice care reglementează raportul juridic litigios.

Consideră că Regulamentul provizoriu privind procedura de demolare a construcțiilor executate ilegal pe terenurile ce aparțin domeniului public/privat al municipiului Chișinău, nu are drept scop adaptarea cadrului juridic și condițiilor de desfășurare a activității de demolare așa cum a reținut instanța de apel, invocînd dispozițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative

ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale.

Susține că Regulamentul contestat trebuie să corespundă ierarhiei actelor normative în vederea respectării principiului coerenței, corelației și subordonării actului normativ legii și actului normativ de nivel superior.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 21 iunie 2016 (f.d.112-119), iar cererea de recurs fiind

depusă la data de 29 iulie 2016 (f.d. 130), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în prima instanță și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea nr.793 din 10 februarie 2000 contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma circumstanțelor importante ale pricinilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan